

Mål C-372/06

Asda Stores Ltd

mot

Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs

(begäran om förhandsavgörande från
VAT and Duties Tribunal, London)

”Gemenskapens tullkodex — Tillämpningsföreskrifter — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Bilaga 11 — Ursprung som inte medför förmånsbehandling för varor — Televisionsmottagare — Begreppet väsentlig bearbetning eller behandling — Värdestegringskriterium — Giltighet och tolkning — Associeringsavtalet EEG— Turkiet — Associeringsrådets beslut nr 1/95 — Direkt effekt — Tolkning”

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 december 2007 I - 11228

Sammanfattning av domen

1. *Varors ursprung — Fastställande — Väsentlig bearbetning eller behandling*
(Rådets förordning nr 2913/92, artiklarna 24 och 249; kommissionens förordning nr 2454/93, bilaga 11)

2. *Varors ursprung — Fastställande — Väsentlig bearbetning eller behandling*
(Rådets förordning nr 2913/92, artikel 24; kommissionens förordning nr 2454/93, bilaga 11)
3. *Internationella avtal — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Tullunion*
(Tilläggsprotokoll till associeringsavtalet EEG-Turkiet, artikel 47.1 och 47.3; beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EEG och Turkiet, artiklarna 44–47)
4. *Internationella avtal — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Tullunion*
(Beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EEG och Turkiet, artikel 47)
5. *Internationella avtal — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Tullunion*
(Tilläggsprotokoll till associeringsavtalet EEG-Turkiet, artikel 47.2; beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EEG och Turkiet, artiklarna 46 och 47)

1. En sammansättning av olika delar utgör en väsentlig bearbetning eller behandling som kan anses ge varan ursprungsstatus när den, betraktat ur teknisk synvinkel och med hänsyn till hur den berörda varan definieras, motsvarar det avgörande skedet i tillverkningen under vilket de använda delarnas ändamål konkretiseras och under vilket den berörda varan får sina specifika kvalitativa egenskaper.

ring som är resultatet av sammansättningen beaktas som ett alternativt kriterium.

Med hänsyn till de olika slags förfaranden som omfattas av begreppet sammansättning finns det situationer när en bedömning på grundval av tekniska kriterier inte kan vara avgörande för fastställandet av en varas ursprung. I dessa fall ska den värdesteg-

Det ankommer på kommissionen att inom ramen för det utrymme för skönsmässig bedömning som den förfogar över i samband med antagandet av bestämmelser som är nödvändiga för tillämpningen av bestämmelserna i förordning nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, och särskilt tillämpningen av bestämmelserna om varors ursprung, anta allmänna bestämmelser som av rättssäkerhetsskäl tar hänsyn till situationen för en hel industrisektor på lång sikt och som därigenom inte kan påverkas av en särskild situation som vid ett givet tillfälle gäller ett visst företag inom denna sektor.

Det kan således vara motiverat för kommissionen att tillämpa värdestegningskriteriet vid beaktandet av den stora mängd olika förfaranden som omfattas av begreppet sammansättning inom hela den berörda industrisektorn.

(se punkterna 36, 37, 45, 46 och 51 samt punkt 1 i domslutet)

2. Bestämmelserna i kolumn 3 under KN-nummer 8528 i kombinerade nomenklaturen, omnämnd i bilaga 11 till förordning nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92, ska tolkas så, att det för att beräkna färgtelevisionsapparaternas värdestegring vid tillverkning inte ska ske någon separat fastställelse av ursprung som inte innebär förmånsbehandling avseende en separat del, som ett chassi, som sammansatts av slutproduktens leverantör. De ifrågavarande bestämmelserna har en allmän lydelse och lägger inte någon avgörande betydelse vid en särskild del av den berörda produkten för fastställande av den berörda varans ursprung. Det viktiga är att ta hänsyn till samtliga

delar som verkligen och objektivt sett ingår i den sammansättning som det företag som tillverkar slutprodukten ombesörjer. Det föreskrivs inte i vare sig artikel 24 i förordning nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen eller i bestämmelserna i bilaga 11 till förordning nr 2454/93 att en sådan bedömning kan göras utan att beakta sammansättningen i dess helhet. Enligt bestämmelserna ska inte viss sammansättning beaktas till nackdel för viss annan sammansättning under produktens tillverkningsprocess. Inte heller ska en viss del som i sin tur härrör från den sammansättning som ombesörjs av samma leverantör isoleras på konstlad väg. Att godta att en av de delar som sammansatts av leverantören ska beaktas separat i monteringsprocessen (för att denna på så vis själv ska erhålla ursprungsstatus) skulle innebära att importören eller dennes leverantör skulle avgöra när i sammansättningsprocessen en av delarna i den importerade varan erhåller ställning som slutprodukt som använts som material vid tillverkningen av en annan produkt av samma företag. Ett sådant tillvägagångssätt skulle innebära att en produkts ursprung var beroende av en subjektiv bedömning, vilket vore oförenligt med de aktuella bestämmelsernas objektiva och förutsägbara karaktär. Det skulle även beröva bestämmelserna i bilaga 11 till förordning nr 2454/93 all ändamålsenlig verkan.

(se punkterna 57, 59 och 73 samt punkt 2 i domslutet)

3. Bestämmelserna i artikel 44 i beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen jämförd med bestämmelserna i artikel 47.1–47.3 i tilläggsprotokollet till associeringsavtalet EEG–Turkiet samt bestämmelserna i artiklarna 45 och 46 i beslut nr 1/95 har ingen direkt effekt inför nationella domstolar varför enskilda näringsidkare inte har rätt att åberopa ett åsidosättande av dessa för att motsätta sig betalning av antidumpingstullar som de annars skulle erlägga.

Bestämmelserna i artikel 47.1–47.3 i tilläggsprotokollet till associeringsavtalet EEG–Turkiet och i artikel 46 i beslut nr 1/95 innehåller för det andra inga skyldigheter då de ger de avtalslutande parterna möjlighet att vidta lämpliga skyddsåtgärder. Även om det i bestämmelserna föreskrivs att, för det fall möjligheten utnyttjas, den berörda parten ska underrätta associeringsrådet om åtgärden enligt artikel 47 i tilläggsprotokollet och tullunionens gemensamma kommitté enligt artikel 46 i beslut nr 1/95, innebär de endast en skyldighet för parterna i associeringsavtalet EEG–Turkiet. Denna informationsskyldighet mellan olika organ påverkar inte alls enskildas rättigheter eller skyldigheter. För det fall den inte iaktogs skulle enskildas situation inte påverkas varför skyldigheten inte ger nämnda bestämmelser någon direkt effekt.

Artikel 44.1 i beslut nr 1/95 ger för det första associeringsrådet möjlighet att besluta att tills vidare upphäva handelskyddsåtgärder. Bestämmelserna är emellertid villkorade då ovannämnda befogenhet endast kan utövas under förutsättning att Republiken Turkiet har införlivat konkurrensreglerna, reglerna om kontroll över statliga stödåtgärder och andra relevanta delar av den existerande gemenskapslagstiftningen rörande den inre marknaden och säkerställt att de efterlevs effektivt. Bestämmelserna är således beroende av ytterligare rättsakter för att näringsidkares rättigheter ska påverkas och kan inte direkt reglera enskildas rättsliga ställning.

Vad för det tredje beträffar artikel 45 i beslut 1/95 uppmantrar denna artikel endast de avtalslutande parterna att samordna sina åtgärder genom informationsutbyte och samråd och innehåller således inte några skyldigheter. Domstolens rättspraxis om direkt effekt

är därför inte tillämplig på denna bestämmelse heller.

(se punkterna 85–89 och 91 samt punkt 3 i domslutet)

4. Bestämmelserna i artikel 47 i beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen har direkt effekt. Enskilda som bestämmelserna är tillämpliga på har således rätt att åberopa dem inför medlemsstaternas domstolar. I dessa bestämmelser föreskrivs en klar, precis och ovillkorlig skyldighet (vars fullgörande eller verkningar inte är beroende av någon ytterligare rättsakt) för myndigheterna i den importerande staten att begära att importören ska ange ifrågavarande produkters ursprung i tulldeklarationen. Med hänsyn till de aktuella bestämmelsernas föremål och art visar en sådan skyldighet de avtalsslutande parternas vilja att kräva att importörer lämnar vissa upplysningar. Skyldigheten kan således komma att reglera näringsidkares rättsliga ställning.

(se punkterna 90 och 91 samt punkt 3 i domslutet)

5. Bestämmelserna i artikel 47 i beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen ska tolkas så, att det inte krävs att näringsidkare ges kännedom om sådan information som de avtalsslutande parter som vidtagit antidumpningsåtgärder är skyldiga att lämna till tullunionens gemensamma kommitté enligt artikel 46 i beslut nr 1/95 och till associeringsrådet enligt artikel 47.2 i tilläggsprotokollet.

Även om berörda näringsidkare har rätt att ställa krav på att i förväg informeras på ett klart och tydligt sätt om antidumpningsåtgärder som kan komma att vidtas mot dem och även om sådana åtgärder ska tillkännages på lämpligt sätt, bland annat i *Europeiska unionens officiella tidning*, medför dessa krav inte på något sätt att dessa näringsidkare ska ges kännedom om de formaliteter som införts enbart i de avtalsslutande parternas intresse.

(se punkterna 95 och 97 samt punkt 4 i domslutet)